

Enhedslisten har i årevis arbejdet for at få kirke og stat adskilt og hilser derfor dette forslag velkomment. I et demokratisk samfund bør kirke og stat være adskilte institutioner. Verdslige opgør bør ligge i verdsligt regi og religiøse i religiøst regi.

I Danmark er religionsfriheden sikret i grundloven, og i grundloven er det sikret, at ingen skal betale til gudsdyrkelse, der ikke er hans eller hendes egen. Ikke desto mindre gives den danske folkekirke en række privilegier, og ikke desto mindre yder staten støtte til bl.a. præsterne. En følge af den særdeles hysteriske indvandrerdebat i Danmark er, at det hyppigere og hyppigere er blevet nævnt, at Danmark er et kristent land. Det er et stående mantra i debatten, der synes at have kristen genoprustning som modtræk mod konkurrencen fra andre religioner.

Enhedslisten ønsker ikke at blive gjort til part i den strid mellem forskellige religiøse retninger og mener ikke, at svaret på vor tids udfordringer består i at styrke den ene, den anden eller den tredje religion. Tværtimod understreger de religiøse slagsmål behovet for at gennemføre en verdsliggørelse af det danske samfund fuldt ud. Demokratiet blev etableret bl.a. ved at trække kirkens dominans tilbage, og en konsolidering og en uddybelse af demokratiet forudsætter, at man fører processen videre og konsekvent adskiller kirke og stat. Samfundet bør bekende sig til både religionsfrihed og religionslighed, herunder selvfølgelig retten til såvel at være religiøs som ikke at være religiøs. Samfundet og staten bør understrege, at religion er en privatsag, og at en sammenblanding af kirke og statsmagt er utilstedelig. En sådan sammenblanding ses i dag i en række lande og heriblandt beklageligvis Danmark. Skal man med nogen som helst vægt og med nogen som helst troværdighed bekæmpe krav fra eksempelvis islamistiske fundamentalister om en islamisk stat, er det nødvendigt at gøre op med kristne elementer i den danske stat og dermed folkekirkens særstatus og på den måde klart markere, at religion og politik er to vidt for-

skellige ting, der til enhver tid bør holdes adskilt. Folkekirkens særstatus har altid repræsenteret en diskrimination af mennesker, som har en anden tro end den evangelisk-lutherske.

I takt med at andre trosretninger vinder større indpas, bliver denne diskrimination stadig mere åbenlys, og stadig flere mennesker bliver diskrimineret. Også derfor mener Enhedslisten, at det er på høje tid at få sammenblandingen af staten med bestemte trossamfund bragt til ophør.

Enhedslisten mener, at folkekirken må opkræve kontingenter på linje med alle andre foreninger i Danmark. Staten skal altså ikke stå for at opkræve kirkeskatter, og kirken skal så også kunne indhente offentlige tilskud på lige fod med alle andre foreninger. Staten bør desuden udelukkende yde støtte til bevarelse af kirker og genstande af almen fredningsmæssig, kulturel og historisk interesse. Registreringen af partnerskab og ægteskab skal foretages af de offentlige myndigheder, folkekirken og andre trossamfund skal ingen juridisk autoritet have i det spørgsmål. Hvad folk så i øvrigt har lyst til at gennemgå af ritualer i den forbindelse, vedkommer ikke det offentlige, og det skal folk selvfølgelig have lov til at vælge frit. Registreringen af fødsler, navne og dødsfald skal ligeledes efter Enhedslistens opfattelse foretages af offentlige myndigheder og ikke af kirken, altså sådan som det allerede i dag foregår i Sønderjylland. At få nedsat en kommission, som Kristeligt Folkeparti foreslår, vil forhåbentlig bringe os tættere på målet om at adskille kirke og stat, og derfor støtter Enhedslisten forslaget.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Si-umut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.